

Efter den gældende bestemmelse i § 29, stk. 4, kan retten til at gøre tjeneste som skibsfører, styrmand eller maskinmester under skærpede omstændigheder frakendes for et bestemt tidsrum indtil 5 eller for bestandig. Bestemmelsen omfatter både frakendelse som følge af grovere tilsidesættelse af sejladsforskrifter samt som følge af spiritussejlads. Som anført under de almindelige bemærkninger, pkt. 2.7.2.1, er frakendelse efter den gældende bestemmelse imidlertid kun anvendt i meget begrænset omfang.

Med forslaget til § 29 e, stk. 1, indføres en specifik bestemmelse om frakendelse af retten til at føre skib eller gøre tjeneste som styrmand eller maskinmester i tilfælde af spiritussejlads. Frakendelse som følge af spiritussejlads sker ubetinget, men kan efter forslaget under formildende omstændigheder dog ske betinget, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 2.7.2.2.

Bestemmelsen i forslaget til § 29 e, stk. 2, omfatter frakendelse af retten til at føre skib eller gøre tjeneste som styrmand eller maskinmester i andre tilfælde end som følge af spiritussejlads, f.eks. som følge af grov tilsidesættelse af sejladsforskrifter. Ved vurderingen af om frakendelse efter § 29 e, stk. 2, skal ske betinget eller ubetinget, forudsættes der lagt afgørende vægt på grovheden af den eller de begåede forseelser, herunder om der er forvoldt personskade, materielskade, forurening eller har været nærliggende fare herfor, samt om overtrædelse har karakter af hensynsløs sejlads. Bestemmelsen svarer til den gældende bestemmelse i § 29, stk. 4, for så vidt angår frakendelse som følge af overtrædelse af § 29, stk. 1 eller 2.

Ubetinget frakendelse foreslås efter § 29 e, stk. 3, at skulle ske for et tidsrum af mellem 6 måneder og 5 år eller for bestandig. Minimumsfrakendelsesperioden på 6 måneder svarer til færdselslovens minimumsfrakendelsesperiode, og det maksimalt fastsatte tidsrum på 5 år svarer til, hvad der er fastsat i den gældende bestemmelse i § 29, stk. 4. Såfremt ubetinget frakendelse sker som følge af spiritussejlads, forudsættes minimumsfrakendelsesperioden dog at være 1 år, jf. de almindelige bemærkninger pkt. 2.7.2.2. og bilag 3.

Forslagets § 29 e, stk. 4, erstatter den gældende bestemmelse i § 29, stk. 4, 2. og 3. pkt., hvorefter økonomi- og erhvervsministeren har ret til at tilbagegive sønæringsrettigheder, som domstolene har fradømt. Bestemmelsen svarer i vidt omfang til færdselslovens § 132. Ved rettens vurdering af, om tilbagegivelse bør ske, bør tages hensyn til samme omstændigheder som efter færdselsloven.

Med forslaget til § 29 e, stk. 5, bestemmes det, at prøvetiden for en betinget frakendelse af retten til at

føre skib eller gøre tjeneste som styrmand eller maskinmester er 3 år. Dette svarer til, hvad der gælder for en betinget førerretsfrakendelse efter færdselsloven, og indebærer at retten frakendes ubetinget, hvis den pågældende i prøvetiden begår et nyt forhold, som medfører frakendelse. Af samme årsager som på færdselslovens område, er der fundet behov for særskilt regulering af dette spørgsmål frem for at anvende straffelovens almindelige bestemmelser.

Forslagets § 29 e, stk. 6, svarer til den gældende bestemmelse i § 29, stk. 6, dog med den præcisering, at det tidsrum, hvori retten til at føre skib eller gøre tjeneste som styrmand eller maskinmester midlertidigt har været inddraget, fradrages i frakendelsestiden.

Lovforslagets § 29 e, stk. 7, svarer til den gældende bestemmelse i § 29, stk. 5.

For så vidt angår de enkelte frakendelsespositioner henvises til bilag 3.

Til nr. 5

Af lovforslagets § 32, stk. 2, fremgår det, at der ved udmålingen af straf for spiritussejlads skal tages særligt hensyn til en række specifikke omstændigheder. Det fremgår således, at der bl.a. skal lægges vægt på, om promillen overstiger 2,00, jf. § 32, stk. 2, nr. 1. Er dette tilfældet, vil der, ligesom efter færdselsloven, som udgangspunkt – selv i førstegangstilfælde – skulle udmåles frihedsstraf, jf. bilag 2 og de almindelige bemærkninger pkt. 2.7.1.2.

Med forslagens § 32, stk. 2, nr. 3 og 4, fastlægges den tidsmæssige udstrækning af gentagelsesvirkningen af en tidligere afgørelse for spiritussejlads, idet der ved strafudmålingen endvidere skal tages særligt hensyn til tidligere afgørelser inden for de nævnte perioder.

Det bemærkes særligt, at en tidligere dom for sejlads i frakendelsestiden forudsættes ikke at have gentagelsesvirkning i forbindelse med pådømmelsen af en senere spiritussejlads. Dette svarer til, hvad der gælder for spirituskørsel og kørsel i frakendelsestiden efter færdselsloven.

Ligesom ved spirituskørsel efter færdselsloven foreslås det, at tidligere afgørelser om spiritussejlads alene skal have betydning for, om der foreligger et gentagelsestilfælde og i givet fald for hvilken gang, samt om der skal idømmes en betinget eller ubetinget frihedsstraf. Promillens størrelse ved tidligere spiritussejlads skal derimod ikke have betydning for udmåling af straffen for den sejlads, der nu er til pådømmelse. Det vil således i gentagelsestilfælde ikke være nødvendigt at undersøge promillens størrelse ved tid-